

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

6.5.2009

B6-0273/2009 }
B6-0281/2009 }
B6-0283/2009 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

za vključitev v dnevni red razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in pravne države,

v skladu s členom 115(5) poslovnika, ki ga predlagajo:

- Fernando Fernández Martín, Carlos José Iturgaiz Angulo, Pilar Ayuso, Sérgio Marques, Eija-Riitta Korhola, Tunne Kelam, Laima Liucija Andrikiene, Bernd Posselt in Charles Tannock v imenu skupine PPE-DE
- Renate Weber, Josu Ortuondo Larrea, Marios Matsakis in Toomas Savi v imenu skupine ALDE
- Cristiana Muscardini, Inese Vaidere in Hanna Foltyn-Kubicka v imenu skupine UEN

in ki nadomesti predloge naslednjih političnih skupin:

- PPE-DE (B6-0273/2009)
- ALDE (B6-0281/2009)
- UEN (B6-0283/2009)

o primeru Manuela Rosalesa v Venezueli

o primeru Manuela Rosalesa v Venezueli

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o razmerah v Venezueli, zlasti resolucij z dne 24. maja 2007 o primeru radiotelevizije RCTV in z dne 23. oktobra 2008 o političnih razglasitvah neprimernosti,
 - ob upoštevanju člena 115(5) svojega poslovnika,
- A. ker so politične razmere v Venezueli zelo napete in v zadnjem času dobivajo skrb zbujajočo avtoritarno obliko, ki vključuje zasledovanje, grožnje, ustrahovanje ter politični in kazenski pregon opozicije, njenih demokratično izvoljenih županov in guvernerjev ter študentskega gibanja in novinarjev, saj se spreminjajo pravila demokratičnega reda, docela primanjkuje neodvisnosti različnih vej oblasti ter se premalo spoštujejo zakoni in ustava Bolivarske Republike Venezuele,
- B. ker je predsednik Chávez nekdanjemu predsedniškemu kandidatu in guvernerju države zvezne Zulia ter sedanjemu, demokratično izvoljenemu županu mesta Maracaibo Manuelu Rosalesu, vodji opozicije, večkrat javno zagrozil z zaporom, zaradi česar je bil nazadnje sprožen sodni postopek na podlagi prijave iz leta 2004 zaradi domnevne utaje dohodkov v davčni napovedi v času, ko je bil Rosales še guverner države Zulia; ker se postopek po drugi strani zdi kot očiten primer političnega pregona, saj se ne spoštujejo pravila sojenja in primerna sodna jamstva ter se že vnaprej zdi, da bo obsodba povsem politične narave,
- C. ker je Manuel Rosales zaradi tega političnega pregona zaprosil za politični azil v sosednji Republiki Peru, kar so mu v tej državi glede na politične in humanitarne vidike tega primera dovolili, kar pa je povzročilo takojšnji umik venezuelskega veleposlanika iz Peruja;
- D. ker je jasno, da so te obsodbe politično osnovane in ker izvršilna oblast poleg tega v veliki meri nadzoruje sodstvo; ker vlada pripravlja nove ukrepe, s katerimi se bo še zmanjšala neodvisnost sodstva, in je v Venezueli zato težko pričakovati pravično sojenje;
- E. ker so agenti vojaške obveščevalne službe upokojenega generala Raúla Isaíasu Baduela, ki je bil do nedavnega obrambni minister predsednika Cháveza in se je potem pridružil opoziciji, 2. aprila 2009 aretirali s pištolo; ker je bil zdaj, ko je v opoziciji, obtožen, da je med svojim službovanjem kot obrambni minister odtujil sredstva oboroženih sil;
- F. ker vodja opozicije in župan Caracasa Antonio Ledezma, ki je bil 23. novembra 2008 demokratično izvoljen, ni mogel zasesti svojega položaja župana Caracasa v vladni palači, ker so prostore protizakonito zasedle vladne sile in organi ministrstva za notranje zadeve vse doslej niso storili ničesar, da bi jih odstranili; ker je predsednik Chávez nedavno sprejel zakon, ki neposredno vpliva na pristojnosti glavnega župana, po katerem predsednik republike imenuje županu hierarhično nadrejenega predsednika vlade Caracasa, ki mu župan Caracasa odgovarja, in zaradi katerega ostaja slednji skoraj brez pristojnosti, kot so upravljanje javnih financ, izdelava in izvedba razvojnih načrtov ter nadzor nad decentraliziranimi organi vladnega okrožja,
- G. ker glavni župan Caracasa ni le izgubil skoraj vseh pristojnosti, ampak je poleg tega žrtev

RC\783687SL.doc

PE423.189v01-00}
PE423.197v01-00}
PE423.199v01-00} RC1

agresivne kampanje zasledovanja, groženj, žalitev in ustrahovanja, ki jo neposredno vodi predsednik republike,

- H. ker je vojska marca 2009 na povelje predsednika republike zasedla številna pristanišča in letališča, večidel v regijah, kjer vlada opozicija, kar je posledica zakona, po katerem venezuelska vlada ponovno upravlja te zmogljivosti; ker ima omenjeni ukrep namen finančno omejiti in ekonomsko zadušiti politične nasprotnike; ker je po členu 164-10 ustave Bolivarske Republike Venezuele upravljanje pristanišč, letališč, cest in avtocest v izključni pristojnosti vlad držav v sodelovanju z osrednjo upravo, nikakor pa ni v izključni pristojnosti slednje,
- I. ker so bili v politični sodbi brez precedensa, ki jo je narekovala sodnica Marjori Calderón, žena visokega predstavnika venezuelske združene socialistične stranke PSUV, policijski komisarji Ivan Simonovis, Lázaro Forero in Henry Vivas ter osem metropolitanskih policistov nedavno brez kakršnega koli potrjenega dokaza obsojeni na 30 let zapora, kar je najvišja kazen, ki jo določa venezuelski kazenski zakonik, potem ko so bili več kot pet let v preventivnem zaporu na policijskih postajah brez dostopa do dnevne svetlobe, čemur je sledil najdaljši proces v zgodovini Venezuele, ki so ga zaznamovale številne nepravilnosti, saj se niso spoštovale niti najosnovnejše zakonske pravice obsojenih; ker je večina od 19 zločinov, zagrešenih 11. aprila 2002, z izjemo treh, za katere so bili obtoženi zdaj brez kakršnega koli dokaza obsojeni, ostala nekaznovanih kljub številnim pričevanjem, televizijskim podobam in obstoječim dokaznim listinam, ki potrjujejo odgovornost povsem razpoznavnih bolivarskih strelcev,
- J. ker se je predsednik republike ob različnih priložnostih žaljivo in sramotilno izražal pred precejšnjim številom tujih mandatarjev, kadar pa je bil tarča kritike v lastni državi, se je odzval z odreditvijo takojšnjega izгона tujcev, ki so se ga upali kritizirati, kar vključuje tudi nasilni izgon poslanca iz tega parlamenta,
- K. ker je predsednik Chávez februarja 2009 izsilil ponovni referendum, da bi potrdil neomejeno število ponovnih izvolitev predsednika in vseh voljenih javnih uradnikov, potem ko je decembra 2007 izgubil referendum o ustavni reformi, ki je vključeval isti predlog, ter s tem kršil venezuelsko ustavo, ki prepoveduje predložitev istega predloga reforme v enem parlamentarnem obdobju,
- L. ker je bila prisotnost uradne delegacije Evropskega parlamenta, ki naj bi državo obiskala v prvem tednu marca 2009, za venezuelsko oblast nezaželena, potem ko so venezuelski organi ta obisk že večkrat neopravičeno odložili,
1. je zelo zaskrbljen nad poslabšanjem razmer in stanjem demokracije v Venezueli, ki je v veliki nevarnosti, da se zruši zaradi koncentracije moči in vedno večjega avtoritarizma predsednika republika;
 2. izraža solidarnost z vsemi, ki v Venezueli trpijo politično preganjanje, ki ga poseblja Manuel Rosales; pozdravlja sklep perujske vlade, da Manuelu Rosalesu podeli politični azil; odločno zavrača uporabo groženj, nasilja, izkoriščanja moči, žalitev in sodstva kot orožja političnega delovanja za ustrahovanje in uničenje nasprotnika;
 3. opozarja, da mora v skladu z demokratično medameriško listino Organizacije ameriških držav v demokraciji poleg nedvomne legitimnosti procesa za prevzem oblasti, temelječega na

izidu volitev, obstajati tudi legitimnost izvajanja oblasti, ki mora temeljiti na spoštovanju veljavnih pravil, ustave in zakonov ter pravne države, da se zagotovi polno demokratično delovanje, ki mora vključevati tudi spoštovanje miroljubnega in demokratičnega političnega nasprotnika, še posebej, če ga je izvolilo in nastavilo ljudstvo;

4. poziva državne organe oblasti, zlasti predsednika republike, naj svoje politično delovanje usmerijo na pot dialoga, spoštovanja pravne države in ustavne zakonitosti ter strpnosti do političnih nasprotnikov, da bi zagotovili vključenost in ustrezno zastopanost različnih političnih opcij, ki jih je izbrala in si jih želi venezuelska družba, v javnem življenju;
5. venezuelsko vlado tudi opozarja, naj spoštuje mednarodne sporazume, ki jih je Venezuela podpisala in ratificirala, med drugim ameriško konvencijo o človekovih pravicah, in sicer zlasti določbe o političnih pravicah v njenem členu 23(1) ter členih 2 in 25 mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah;
6. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, generalnemu sekretarju Organizacije ameriških držav, Evro-latinskoameriški parlamentarni skupščini, parlamentu Mercosurja ter vladi in narodni skupščini Bolivarske Republike Venezuele.